

2/91?

Selityksen taidan olla todellakin velkaa. Jos tämä on 2/91, missä oli 1/91? Voi, kunpa tietäisinkin...

Kaikille lienee ollut selvää, että olen ollut tässä viime aikoina valtion kustantamalla aivojen tyhjennys-

kurssilla. No, vaikkei minusta aivokuollutta kasvusta saatukaan [*Yritys oli kyllä hyvä - Mx*], yhdistyksen asiat olivat muiden hoidossa ollessani estyneenä. No, tyhmempikin huomaa, että kun kissa on ollut poissa talosta, hiiret ovat hyppineet pöydillä...

En mene yksityiskohtiin RK 1/91 alkuperäisistä myöhästymisen syistä, sillä viimeksi me tarvitsemme sisäistä riitelyä ja syyttelyä - tapahtunutta se ei ainakaan muuta parempaan. Nyt kuitenkin tilanne on se, että palatessani otin luonnollisesti kaikki toiminnot haltuuni ja sijaiseni postitti minulle prosessointia varten painetut RK 1/91:t sekä vinon liudan alkuperäisiä, käsinkirjoitettuja [*täytyykö sanoa korvaamattomia? -Mx*] originaalitekstejäni, SRP:n kuva-arkiston ainoat kopiot ja muuta pientä... Nyt tuosta postituksesta on lähes kuukausi, eikä pakettia vielääkään kuulu - suuri ja mahtava postilaitos on sen hukannut :-)

Olen lähes toivottaman tilanteen edessä joutunut harkitsemaan jopa yhdistyksen lakkauttamista, eroa toimestani, sillä puheenjohtajana olen kuitenkin lopulta vastuussa yhdistyksen toiminnasta - tai sen puutteesta. Yhdistyshän ei ilmeisestikään täytä toimintatavoitteitaan, jos lehti ei ilmesty. Jos me emme pysty tarjoamaan jäsenille mitään, miksi ylipäättänsä väittää olevamme olemassa? Yhdistys syntyy jäsenistä ja toiminnasta, eikä meillä pian taida olla kumpiakaan.

SRP on kuitenkin minulle hyvin tärkeä, jopa henkilökohtaisena kunniakysymyksenä ja mikäs pahan tappais ;-). Minä en piiloudu selitysten ja syntipukkien taakse, vaan otan täyden vastuun tapahtuneesta. Asian muut osapuolet voivat käsittää tämän kirjoituksen synninpäästönä. Otan täyden vastuun ja asetan kohtaloni teidän, arvon jäsenten, päätettäväksi. Olen valmis eroamaan toimestani tai lakkauttamaan yhdistyksen enemmistön niin vaatiessa. Mutta minun on kerrottava asiasta kuitenkin teille ensin, enkä tee sitä rupuisella, halvasta kopiokoneesta läpi vedetyllä jäsenkirjeellä - ei, SRP:n hallituksen puheenjohtaja tiedottaa yhdistyksen jäsenlehdessä. Piste. If Maxxon goes out, he goes out with style.

Siksi olen tapellut tekstiä kasaan tyhjästä ja vanhoista käsikirjoituksista, antiikkisista backup-versioista ja luonnoksista, kiristänyt, huijannut ja valehdellut kuvittajilta raapustuksia kuumeisesti viime viikot. Siksi olen valvonut tämän viikonlopun koneen ääressä syömättä ja juomatta, kolme tietokonetta ja yksi laserprintteri jauhamassa koko ajan tätä lehteä, Mean Machinen Muzak diskki jauhaen aivojani tomuksi 25 tuntia vuorokaudessa. Siksi olen hyppinyt ympäri kaupunkia ja nettiä puhelinlangat kuumina skannaamassa vähäistä kuva-arkistoani, värväämässä uusia tekijöitä ja pamputtamassa vanhoja, lopettanut [*palkallisen -Mx*] työnteon, etsinyt ja hakenut kadonnutta kuva-arkiston kopiota kissojen ja koirien kanssa.

Jotta te voisitte lukea tätä lehteä.

Tämä on todennäköisesti huonoin taittamani RiimuKiwi kautta aikojen. Kuvitus on minimaalista ja suurelta osin vanhaa tavaraa, jutut ovat liian nopeasti kasattuja ja hajanaisia, sekä ilmeisesti osittain RK 1/91:n kanssa päällekkäisiä. Artikkelikirjo on liian suppea, sillä valinnan varaa ei juuri ollut...

Ratkaisu on nyt teidän käsissä, sillä yhtään kaunistelematta yhdistys on pahemmassa jamassa kuin koskaan ennen - meidän tilanteemme on jopa heikompi kuin -88 nollabudjetilla aloittaessamme. Me emme todellakaan pysty enää toimimaan ilman kaikkien tukea. Ilman auttavaa kättä homma on lopussa.

Me tarvitsemme aktiivisuutta, tukea. Hoidettavia tehtäviä on kuin meren mutaa, artikkeleita tarvitaan kipeämmin kuin koskaan, kuvituksesta on huutava pula. Lyhyesti ilmaistuna olemme kusessa hommien kanssa.

Ratkaisu on on teidän käsissä, arvot jäsenet. Hylkäätekö uppoavan laivan kuin rotat, vai uskallatteko panostaa yhteiseen asiaan? Kehotankin siksi teitä kaikkia harkitsemaan hieman asioita. Tiedän kyllä, että oman ahterin pelastaminen fiaskosta on helppo ratkaisu, ensimmäinen mieleen tuleva ajatus. Luonnollista: olen pettänyt luottamukseenne, jota niin avokätisesti vuosikokouksessa jaoitte, olen epäonnistunut luottamustehtävissäni surkeasti. On vain oikein rangaista epäpätevää johtajaa viemällä hänen johtajuutensa. Mutta miksi te liityitte alunperin yhdistykseen? Miksi valitsitte epämääräisen nyrkkiputiikin kaupallisesti julkaistun tuotteen sijaan? Te ette ole niitä, jotka lukevat RiimuKiweä kaverin olon yli viitsimättä itse panostaa asiaan parin parin pizzan vertaa [*Jos olet, ryhdistäydy heti -Mx*]. Minä haluan uskoa, että te välitätte yhdistyksestä ja uskotte sen tarkoituksiin, päämääriin ja tarpeellisuuteen. Olen väärässä eli en, odotan ratkaisuanne.

Mikko Kurki-Suonio
Hallituksen puheenjohtaja
aka

